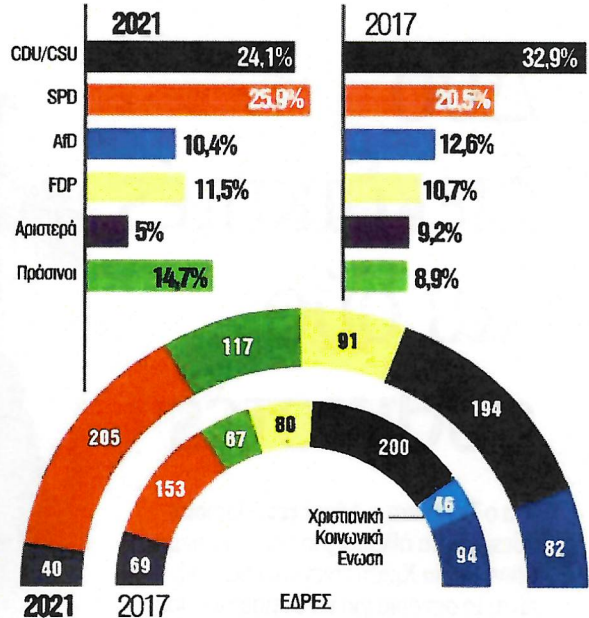

Ο υποψήφιος των Χριστιανοδημοκρατών Αρμίν Λάσετ προσπαθεί να συγκεντρωθεί για να μιλήσει μετά την ανακοίνωση των χθεσινोβραδινών εξι πολ

ΟΛΑΦ ΣΟΛΤΣ

Ένας πολιτικός - ρομπότι

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ο 63χρονος ηγέτης του SPD και πρώην δικηγόρος Ολαφ Σολτς, ο οποίος διεκδικεί πλέον με αξιώσεις την καγκελαρία της Γερμανίας μετά το αποτέλεσμα των χθεσινών εκλογών, είναι αναμφισβήτητος ένας πολιτικός με σημαντική εμπειρία. Το 1998 εισήλθε για πρώτη φορά στη γερμανική Βουλή, γνωστή και ως Μπούντεσταγκ, ενώ από τότε παρέμεινε σε σημαντικές θέσεις, τόσο στο κόμμα του όσο και στην ομοσπονδιακή κυβέρνηση. Έχει διαγράψει, έτσι, ήδη μια αρκετά μακρά πορεία – η οποία, ωστόσο, έχει αφήσει αρκετές «οκλιές».

Για του λόγου το αληθές, διετέλεσε δήμαρχος στην πόλη του Αρμούνγκεν την περίοδο 2011-18, μια περίοδο από την οποία συνεχίζουν να τον κυνηγούν πολλές κακές «φήμες» – χωρίς, πάντως, να έχει αποδειχθεί κάτι συγκεκριμένο εις βάρος του. Κάτι ανάλογο συνέβη και με το πολύκροτο σκάνδαλο της Wirecard, μιας από τις εταιρείες - κόσμημα της Γερμανίας, η οποία κατέρρευσε παταγωδώς το καλοκαίρι του 2020, με πολλούς να αναρωτιούνται πώς ήταν δυνατόν ο ίδιος, εκ της θέσης του ως υπουργού Οικονομικών στην απερχόμενη κυβέρνηση της Άνγκελα Μέρκελ, να μη γνώριζε τι συνέβαινε. Μάλιστα, η υπόθεση οδήγησε τόσο τον Σολτς όσο και τη Μέρκελ ενώπιον της αρμόδιας κοινοβουλευτικής εξεταστικής επιτροπής – χωρίς και πάλι να προκύψει κάτι εις βάρος τους.

den θα δυσκολεύονταν να διαπιστώσουν ότι ο Σολτς κατάφερνε να διατηρεί τον αυτοελεγχό του σε κάθε στιγμή, να απαντά συγκροτημένα – αν και όχι πάντα πειστικά – και να χορηγεί... ελεγχόμενα όταν το απαιτούσαν η περίπτωση και ο φακός.

Αυτό ακριβώς φαίνεται πως ήταν και το βασικό προσόν που τον έκανε να ξεχωρίσει από τους άλλους δύο, τουλάχιστον σε προσωπικό επίπεδο, καθιστώντας τον σαφώς πιο δημοφιλής στις δημοσκοπήσεις και χαρίζοντάς του την πρωτιά και στις τρεις τηλεοπτικές αναμετρήσεις. Στο πρόσωπό του οι Γερμανοί – όσοι τουλάχιστον επέλεξαν τους Σοσιαλδημοκράτες – είδαν έναν πολιτικό από αυτούς που έχουν συνηθίσει, ο οποίος τους ενέπνευσε εμπιστοσύνη ότι είναι σε θέση να ηγηθεί με επιτυχία της επόμενης κυβέρνησης.

Σε αντίθεση με τον «γκαφατζή» Λάσετ και τη μάλλον ανεπαρκή Μπέρμπεκ – η οποία, άλλωστε, παραδέχθηκε και χθες ότι το όχι και τόσο καλό αποτέλεσμα των Πρασίνων οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στα σφάλματα που έκανε στην αρχή της προεκλογικής εκστρατείας.

REUTERS/MANBAL/HANSCHE

ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ, ο Σολτς δεν είναι ακριβώς εκείνο το είδος του ανθρώπου που έχει την ικανότητα να εμπνέει και να ξεσηκώνει τα πλήθη. Ορισμένοι τον έχουν χαρακτηρίσει «πολιτικό - ρομπότ», τόσο για την οργανωτικότητα που επιδεικνύει, όσο και για τον τρόπο με τον οποίο στέκεται και συμπεριφέρεται στις δημόσιες εμφανίσεις του. Όσοι, μάλιστα, είχαν την υπομονή να παρακολουθήσουν τις τρεις τηλεμαχίες με τους δύο άλλους βασικούς διεκδικητές της καγκελαρίας, τον Αρμίν Λάσετ και την Αναλένα Μπέρμπεκ,

ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ ΤΣΟΥΚΑΛΗ

Τα παράδοξα των ευρωπαϊκών συμμαχιών

Το οριακό αποτέλεσμα που έβγαλαν οι γερμανικές κάλπες, τουλάχιστον όπως έδειξαν τα πράγματα την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές, μας προετοιμάζει για μια δύσκολη και μάλλον μακρά διαπραγμάτευση που θα οδηγήσει στην επόμενη κυβέρνηση συνασπισμού. Οι Σοσιαλδημοκράτες έχουν κάθε λόγο να χαίρονται με το αποτέλεσμα γιατί ανέκοψαν μια μακρόχρονη πτωτική πορεία. Η νίκη, με σχετικούς όρους βέβαια όταν βρισκόσαι γύρω στο 25% των ψήφων, είναι κυρίως νίκη του Σολτς και όχι του κόμματός. Δεν αποτελεί επίσης εγγύηση ότι ο υποψήφιος των Σοσιαλδημοκρατών θα είναι τελικά ο επόμενος καγκελάριος της Γερμανίας. Το παζλ για τον νέο κυβερνητικό συνασπισμό θα είναι σύνθετο λόγω του μεγάλου κατακερματισμού των ψήφων στις εκλογές και του συστήματος απλής αναλογικής. Όσο για τους Χριστιανοδημοκράτες και το αδελφό κόμμα των Χριστιανοκοινωνιστών στη Βαυαρία, το χθεσινό αποτέλεσμα ήταν με μεγάλη απόσταση το χειρότερο στην ιστορία τους. Και μια ισχυρή αρνητική ψήφος εναντίον του Λάσετ.

Η επόμενη κυβέρνηση θα είναι κατά πάσα πιθανότητα τρικομματική. Είμαστε περισσότερο βέβαιοι για τους δύο από τους τρεις υποψήφιους εταίρους, δηλαδή τους Πράσινους και τους Φιλελεύθερους, και λιγότερο για το ποιος τελικά θα ηγηθεί του συνασπισμού, ο Σολτς ή ο Λάσετ. Εφόσον επιβεβαιωθούν οι προβλέψεις, ο υποψήφιος των Σοσιαλδημοκρατών θα έχει ένα σχετικό προβάδισμα. Οι Πράσινοι σίγουρα θα προτιμούσαν μια κεντροαριστερή συμμαχία στην οποία οι Φιλελεύθεροι θα ήταν οι παράτακτοι εταίροι. Το ακριβώς αντίθετο επιθυμούν οι Φιλελεύθεροι που είναι πολύ πιο κοντά στην Κεντροδεξιά του Λάσετ. Υπάρχει βεβαίως και το ενδεχόμενο μιας νέας κυβέρνησης συνασπισμού των δύο μεγαλύτερων κομμάτων, αλλά μόνον ως έσχατη λύση γιατί κανένας από τους δύο μεγάλους δεν φαίνεται να αντέχει πλέον τον άλλο ύστερα από τόσα χρόνια δύσκολης συνεργασίας στην κυβέρνηση.

Το χειρότερο ενδεχόμενο για την Ευρώπη και κυρίως για μας εδώ θα ήταν να παίζουν καθοριστικό ρόλο οι Φιλελεύθεροι στη δημιουργία του νέου συνασπισμού. Είναι το κόμμα με τις πιο σκληρές θέσεις σε θέματα ευρωπαϊκής οικονομικής πολιτικής και το λιγότερο φιλευρωπαϊκό από τα υποψήφια για συμμετοχή στη νέα κυβέρνηση. Η δική μας κυβέρνηση της Κεντροδεξιάς λογικά θα έπρεπε να εύχεται για το καλό της χώρας έναν τρικομματικό συνασπισμό στη Γερμανία με επικεφαλής τον υποψήφιο των Σοσιαλδημοκρατών. Αλλά ακόμη και αν το εύχεται, δεν πρέπει να το πείτε σε κανέναν!

Ο Λούκας Τσουκάλις είναι πρόεδρος του ΕΛΙΑΜΕΠ και καθηγητής στη Sciences Po στο Παρίσι